त्तयच्च। अथवा किं ममैतेन वृथाशरीरशोषणेन। यतो न किञ्चिन्म या तस्यापकर्तुं शक्यते। अथवा साधिदमुच्यते।

यो ह्यपकर्तुमशक्तः कुप्यति किमसौ नरो ऽत्र निर्लज्जः।
उच्छलितो ऽपि हि चणको भ्राष्ट्रं भङ्क्तुं न शक्नोति ॥१४८॥

अथ कदाचित्प्रत्यूषे तस्य भूपतेर्योगनिद्रां गतस्य स शय्यान्ते सम्मार्जनं ५ कुर्वन्निदमाह। अहो दन्तिलस्य महद्धृष्टत्वं यद्राजमहिषीं समालिङ्गति। तच्छ्रुत्वा राजा ससम्भ्रममुत्थाय तमुवाच। भो भो गोरम्भ सत्यमेतत् यत् त्वया जल्पितं। किं देवी दन्तिलेन समालिङ्गिता। गोरम्भ आह। देव रात्रिजागरणेन द्यूतासक्तस्य सम्मार्जनकर्मरतस्यापि मे बलान्निद्रा समायाता। तन्न वेद्मि मया किमभिहितं। राजा सेर्ष्यं स्व १० गतं। एष तावन्मम गृहे ऽप्रतिहतगतिस्तथा दन्तिलो ऽपि। तत् कदाचिदनेन देवी तेन समालिङ्ग्यमाना दृष्टा भविष्यति। तत एवानेनेदमभिहितं। उक्तं च यतः।

यद्वाञ्छति दिवा मर्त्यो वीक्षते वा करोति वा।
तत् स्वप्ने ऽपि तदभ्यासात् तथा ब्रूते करोति च ॥१४९॥ १५

तथा च। शुभं वा यदि वा पापं यन्नृणां हृदि संस्थितं।
सुगूढमपि तज्ज्ञेयं सुप्तवाक्यात् तथा मदात् ॥१५०॥

अथवा। स्त्रीणां विषये को ऽत्र सन्देहः। उक्तं च।

जल्पन्ति सार्द्धमन्येन पश्यन्त्यन्यं सविभ्रमाः।
हृदि तं चिन्तयन्त्यन्यं प्रियः को नाम योषितां ॥१५१॥ २०

अन्यच्च। एकेन स्मितपाटलाधररुचो जल्पन्त्यनल्पाक्षरं।
वीक्षन्ते ऽन्यमितः स्फुटत्कुमुदिनीफुल्लोल्लसल्लोचनाः॥
दूरोदारचरित्रचित्रविभवं ध्यायन्ति चान्यं धिया।
केनेत्थं परमार्थतो ऽर्थवदिव प्रेमास्ति वामभ्रुवां ॥१५२॥
नाग्निस्तृप्यति काष्ठानां नापगानां महोदधिः। २५